Dosarul nr.4r-4418/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23090572-02-4r-14112023 Judecătorul: Păun Petru

D E C I Z I E

19 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul: Băbălău Denis
Judecătorii: Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

judecând în ordine de recurs, recursul contravenientului Mînzăteanu Adrian, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3954/2023 din 04 octombrie 2023, în cauza contravențională, la contestația înaintată de Mînzăteanu Adrian, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, în ordinea art. 448 din Codul contravențional, împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI05 976164 din 27.05.2023, emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP în privința sa în baza art. 236 alin. (3) din Codul contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul, -

A C O N S T A T A T:

1. Mînzăteanu Adrian a depus la data 08.06.2023 contestație împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI05 976164 din 27.05.2023, emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP în privința sa în baza art. 236 alin.(3) din Codul contravențional.
2. În motivarea contestației a invocat că agentul constatator i-a aplicat sancțiunea contravențională fără a cerceta multilateral, complet și obiectiv materialele cauzei și fără a acumula suficient material probant pentru a-i demonstra vinovăția, solicitând anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional.
3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3954/2023 din 04 octombrie 2023 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Mînzăteanu Adrian împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI05 976164 din 27.05.2023, emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP în cauza contravențională prevăzută de art. 236 alin. (3) din Codul contravenționalprin care acesta a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 de unități convenționale, echivalentul a 1500 de lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

4. Considerând neîntemeiată hotărârea în cauză, contravenientul Mînzăteanu Adrian a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3954/2023 din 04 octombrie 2023 și emiterea unei noi decizii, prin care să fie anulate procesul-verbal cu privire la contravenție din 27 mai 2023 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia, atât în partea sancțiunii principale (30 u.c.), cât și în partea sancțiunii complementare (5 puncte de penalizare), cu încetarea procesului contravențional.

5. În motivarea recursului invocă, în primul rând, că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține norma concretă din Regulamentul circulației rutiere pe care ar fi încălcat-o, art. 236 alin. (3) din Codul contravențional fiind o normă de blanchetă, iar agentul constatator a omis să indice subpunctul din pct. 47 al Regulamentului aplicabil (110 km/h pe drumurile semnalizate prin indicatorul 5.4 sau 90 km/h pe celelalte drumuri) și limita maximă de viteză pe sectorul respectiv. În al doilea rând, susține că decizia asupra cauzei contravenționale nu conține locul comiterii faptei, la pct. 5 fiind indicat doar „Strășeni”, fără locația concretă, ceea ce ar contraveni art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional și ar atrage nulitatea deciziei.

6. În al treilea rând, cu trimitere la art. 3 și 11 din Legea metrologiei nr. 19/2016, la Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1042/2016, și la Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității, recurentul susține că mijlocul tehnic special (radarul) cu care a fost măsurată viteza nu a trecut verificarea metrologică și evaluarea conformității, nedeținând buletin de verificare metrologică, marcaj de verificare sau certificat de conformitate, astfel încât datele colectate sunt eronate și nu pot sta la baza unei hotărâri de condamnare, iar prima instanță nu s-a expus asupra acestui argument. În al patrulea rând, susține că art. 425 alin. (2) din Codul contravențional nu include mijlocul tehnic special de măsurare a vitezei printre mijloacele de probă, iar imaginea foto (f.d. 16) este statică și nu demonstrează că automobilul se deplasa cu viteza indicată, neexistând o înregistrare video și un act procedural de colectare a datelor din radar.

7. În al cincilea rând, recurentul invocă faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție nu este lizibil, neputându-se conchide care sunt învinuirile aduse. În al șaselea rând, cu trimitere la art. 32 și 34 din Codul contravențional, susține că amenda poate fi aplicată doar ca sancțiune principală, însă la pct. 16 al procesului-verbal este indicată sancțiunea complementară de 30 u.c. (1500 lei), eroare care ar atrage nulitatea procesului-verbal.

8. În al șaptelea rând, cu trimitere la art. 375 din Codul contravențional, recurentul susține că nu există probe obținute legal care ar demonstra cert vinovăția sa, iar prima instanță a constatat eronat că și-ar fi recunoscut vina, din moment ce la pct. 18 al procesului-verbal a scris „NU”, iar depunerea contestației reprezintă în sine un dezacord cu decizia de sancționare.

9. În final, cu trimitere la art. 445 și art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, recurentul consideră că încălcările comise de agentul constatator sunt esențiale și afectează grav dreptul la un proces echitabil, întrucât mijlocul tehnic nu a

trecut controlul metrologic și evaluarea conformității, iar vinovăția sa nu a fost demonstrată, motiv pentru care solicită admiterea recursului în sensul declarat.

10. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

11. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

12. *Cu privire la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că, potrivit art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1). Hotărârea contestată a fost pronunțată la 04 octombrie 2023 în lipsa contravenientului, copia acesteia fiindu-i înmânată la 13.10.2023 fapt confirmat prin semnătura ultimului (f.d. 33), iar recursul a fost depus la data de 27 octombrie 2023, astfel încât acesta este declarat în termen.*

13. Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

14. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

15. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.*

16. Potrivit prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

17. Colegiul penal constată că, prin decizia de sancționare seria/nr. MAI05 976164 din 27.05.2023, emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Pînzaru Dumitru, cet. Mînzăteanu Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, fiind reținut faptul că, la 27.05.2023, ora 14:13, deplasându-se pe traseul R1, km 17 (Strășeni), conducând mijlocul de transport de model „Opel Zafira" cu n/î *****, a depășit limita de viteză în afara localității, deplasându-se cu 131 km/h, fiindu-i aplicată amenda în mărime de 30 de unități convenționale, echivalentul a 1500 de lei, cu 5 puncte de penalizare (f.d. 15).

18. Potrivit art. 236 alin (3) din Codul contravențional, depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 40 la 60 km/oră se sancționează cu amendă de la 30 la 36 de unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

19. În susținerea vinovăției lui Mînzăteanu Adrian, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție din 27.05.2023 (f.d. 15) și imaginea foto înregistrată de mijlocul tehnic special, din care rezultă că, la 27.05.2023, ora 14:13, automobilul de model „Opel Zafira" cu n/î ***** se deplasa cu viteza de 131 km/h (f.d. 16), probe cercetate de prima instanță și puse la baza soluției de respingere a contestației. Potrivit pct. 47 subpct. 1) lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009, limita maximă de viteză în afara localităților, pe drumurile care nu sunt semnalizate prin indicatorul 5.4, este de 90 km/h iar limita de viteză indicată în procesul-verbal/pe imaginea foto pe sectorul R1 km 17, astfel încât depășirea cu 41 km/h a limitei de viteză se încadrează în limitele de la 40 la 60 km/oră prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional.

20. Referitor la primele două motive de recurs, Colegiul reține că încadrarea juridică a faptei este indicată în procesul-verbal prin trimiterea la art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, normă care descrie complet fapta sancționată prin raportare la limita de viteză stabilită pe sectorul respectiv de drum, iar locul săvârșirii este indicat prin traseul R1, km 17, raionul Strășeni, mențiune suficientă pentru identificarea sectorului de drum și a regimului de viteză aplicabil. Neindicarea subpunctului din pct. 47 al Regulamentului circulației rutiere nu se regăsește printre cazurile de nulitate absolută enumerate limitativ la art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, care sancționează cu nulitate doar lipsa circumstanțelor comiterii și a încadrării juridice a faptei, iar, în sensul art. 445 alin. (2), această omisiune nu afectează fondul cauzei, din moment ce recurentul nu pretinde că pe sectorul respectiv ar fi fost permisă o viteză mai mare de 90 km/h și nu contestă viteza înregistrată.

21. Referitor la argumentele privind verificarea metrologică a mijlocului tehnic și admisibilitatea imaginii foto, Colegiul reține că, potrivit art. 443 alin. (8) din Codul contravențional, în cazul în care contravenția prevăzută la capitolul XIII al cărții întâi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, în procesul-verbal se indică tipul, modelul și numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenția. În speță, procesul-verbal indică mijlocul tehnic TrueCAM, iar la materialele cauzei este

anexat și buletinul de verificare metrologică nr. 3.3-005, valabil până la 23 februarie 2024 (f.d. 17-18).

22. Susținerea recurentului că dispozitivul nu ar fi trecut verificarea metrologică este una declarativă, nefiind susținută de nicio probă, iar simpla negare a valabilității măsurării nu răstoarnă constatarea efectuată cu un mijloc tehnic certificat. Totodată, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional admite expres în calitate de probe fotografiile și înscrisurile, iar mijlocul tehnic de măsurare a vitezei nu este un mijloc de probă, ci instrumentul cu ajutorul căruia este obținută proba – imaginea foto care fixează automobilul, numărul de înmatriculare, data, ora și viteza înregistrată –, astfel încât aceasta a fost administrată în conformitate cu prevederile codului, în sensul art. 425 alin. (5).

23. În continuare, instanța de recurs reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate.

24. Așa dar, în ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

25. Ținând cont de cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este învinuit Mînzăteanu Adrian, reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

26. Așa dar, cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi ale procesului contravențional.

27. Cât privește pretinsa nemotivare a hotărârii, Colegiul constată că prima instanță a indicat probele pe care și-a întemeiat soluția (f.d. 15–16), a verificat respectarea cerințelor art. 443 din Codul contravențional și a răspuns argumentului contestatorului privind lipsa probelor, reținând că acesta nu a prezentat probe contrare. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 6 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile, însă această obligație nu poate fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Ruiz Torija c. Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Garcia Ruiz c. Spaniei, 21 ianuarie 1999, § 26). Argumentul privind lipsa verificării metrologice nu a fost formulat în contestație, ci doar în recurs, astfel încât

prima instanță nu poate fi criticată pentru că nu s-a expus asupra lui, iar Colegiul i-a dat răspuns prin prezenta decizie.

28. Referitor la constatarea primei instanțe potrivit căreia contravenientul ar fi recunoscut săvârșirea contravenției, Colegiul reține că, la pct. 18 al procesului-verbal, Mînzăteanu Adrian a indicat la rubrica 13 la procesul-verbal nu a indicat careva obiecții față de modul în care a fost întocmit procesul verbal sau la conținutul acestuia. Colegiul penal atestă că această chestiune nu afectează însă legalitatea soluției, întrucât vinovăția contravenientului nu a fost dedusă din recunoaștere, ci din imaginea foto înregistrată de mijlocul tehnic, iar semnătura aplicată pe procesul-verbal confirmă aducerea la cunoștință a conținutului acestuia și a drepturilor prevăzute de art. 384 din Codul contravențional.

29. Referitor la argumentul privind aplicarea amenzii ca sancțiune complementară, Colegiul reține că, potrivit art. 32 alin. (3) din Codul contravențional, punctele de penalizare pot fi aplicate ca sancțiune complementară, iar din decizia de sancționare rezultă că lui Mînzăteanu Adrian i-a fost aplicată amenda de 30 de unități convenționale ca sancțiune principală și 5 puncte de penalizare ca sancțiune complementară, exact în limitele prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, în mărimea minimă a amenzii ce constituie 1500 lei. Modul de completare a rubricilor formularului tipizat nu se regăsește printre cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 445 alin. (1) și nu afectează fondul cauzei, natura și cuantumul sancțiunilor aplicate rezultând fără echivoc din cuprinsul actului.

30. Colegiul reține că, în speță, concluzia privind vinovăția nu se întemeiază pe simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator și nici pe presupuneri, în sensul art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, ci pe înregistrarea obiectivă a vitezei de către mijlocul tehnic special, necombătută prin nicio probă, astfel încât nu există un dubiu care să fie interpretat în favoarea contravenientului. Recurentul nu neagă că la data și ora indicate conducea automobilul „Opel Zafira” cu n/î ***** pe traseul R1 și nu a prezentat nicio probă din care ar rezulta o altă viteză de deplasare.

31. Referitor la argumentul privind lizibilitatea procesului-verbal, Colegiul constată că recurentul a reprodus în contestație și în recurs conținutul învinuirii, numărul actului, data, sancțiunile aplicate și mențiunile de la pct. 16 și 18, ceea ce demonstrează că a cunoscut natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în sensul art. 6 § 3 lit. a) din Convenție, și a putut să-și pregătească apărarea, astfel încât acest argument este nefondat.

32. În concluzia raționamentelor temeiniciei soluției primei instanțe colegiul atestă contrar poziției recursului că, depășirea vitezei cu 41 km/h, se încadrează în limitele de la 40 la 60 km/h prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional. Neindicarea în procesul-verbal a subpunctului din pct. 47 al Regulamentului nu atrage nulitatea actului în sensul art. 445 din Codul contravențional, întrucât fapta, locul și timpul săvârșirii ei, viteza înregistrată și încadrarea juridică sunt consemnate. Recurentul a cunoscut natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în sensul art. 6 § 3 lit. a) din Convenție, fapt demonstrat de conținutul contestației și al recursului, în care a reprodus elementele învinuirii și a formulat apărări concrete.

33. Nici eventualele inexactități de completare a rubricilor 16 și 18 ale formularului tipizat nu afectează legalitatea actului. Natura și cuantumul sancțiunilor rezultă fără

echivoc din decizia de sancționare. Prin urmare, concluzia primei instanțe nu se întemeiază pe presupuneri, în sensul art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, ci pe probe administrate legal. Acestea nu lasă loc unui dubiu care să fie interpretat în favoarea contravenientului, iar argumentele recurentului se reduc la un dezacord cu aprecierea probelor, care nu constituie temei de casare în sensul art. 466 din Codul contravențional.

34. În sensul dezideratelor enunțate, raportate la circumstanțele de fapt cauzei, ținând cont de argumentele invocate de contravenient, pe de o parte, și de probele administrate de agentul constatator, pe de altă parte, instanța de recurs apreciază ca fiind legală și întemeiată soluția primei instanțe referitor la recunoașterea vinovăției contravenientului de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, întrucât imaginea foto anexată la materialele cauzei fixează automobilul condus de recurent, data, ora și viteza de 131 km/h, iar sancțiunea a fost aplicată în limita minimă prevăzută de lege.

35. Examinând recursul declarat de contravenient, instanța de recurs consideră că argumentele acestuia constituie un dezacord cu soluția adoptată de instanța de judecată, care nu poate constitui temei de casare a acesteia, recursul necuprinzând niciunul dintre temeiurile prevăzute de art. 466 din Codul contravențional. Prima instanță a motivat clar soluția adoptată, apreciere la care instanța de recurs se raliază, or, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, o instanță de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Garcia Ruiz c. Spaniei, 21 ianuarie 1999, § 26). Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea contestată fără modificări.

36. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de contravenientul Mînzăteanu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3954/2023 din 04 octombrie 2023 și menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Băbălău Denis

Judecătorii Schibin Vladislav

Buzu Elisaveta